

vil bo her resten af deres liv. Det gælder i særlig grad familiesammenførte, der har besluttet sig for at leve deres familieliv her, få deres børn her osv. Og vi Konservative har en forventning om, at de mennesker, der er kommet frivilligt til Danmark, faktisk også har lyst til at være i Danmark. De har valgt landet frivilligt, det håber jeg da i hvert fald de har gjort, og derfor må vi også gå ud fra, at de gerne vil leve med de danske skikke og værdier.

At isolere sig uden at lære sproget, deltage på arbejdsmarkedet og sætte sig ind i dette lands befolknings tænkemåde, værdier og normer er uholdbart. Jeg vil gerne slå fast, at jeg også synes, det er uholdbart at være i Danmark og nyde godt af vores uddannelsessystem, ytringsfrihed og retten til at forsamle sig, men dybest set have den største afsky for de vestlige og danske værdier og gøre, hvad man kan, for at bekæmpe dem. Derfor har regeringen sat integration højt på dagsordenen og forsøger at få alle de udlændinge, der er i landet, til at tage en uddannelse, deltage på arbejdsmarkedet, få lært dansk osv. For når man har kontakt med danskerne, lærer man jo også noget om vores levevis, og hvordan vi ser på tingene.

Men vi skulle også meget gerne undgå, at unge indvandrere og efterkommere bekæmper de danske værdier. Og derfor er det interessant fra tid til anden at få et billede af, hvordan udlændinge i Danmark opfatter centrale begreber. Tænk tanken om udfordringer for integrationsindsatsen i Danmark har udarbejdet en rapport om værdier og normer blandt udlændinge og danskere. Rapporten kom her tidligere på foråret, og jeg synes, der er mange spændende resultater i den – nogle er opløftende, mens andre er foruroligende.

Det er opløftende, at de udlændinge, der bor i Danmark, respekterer demokratiet og ytringsfriheden. Da vi stod midt i Muhammedkrisen, fandt jeg det særdeles positivt, at danske muslimer forholdt sig roligt under hele sagen om de 12 tegninger. Det var faktisk glædeligt at opleve, at der i Gellerup endda blev afholdt en demonstration, hvor deltagerne tog afstand fra den vold, som muslimer i den arabiske verden havde tyet til. Det viste heldigvis, at størstedelen af muslimer i Danmark er fornuftige mennesker, der ønsker at bidrage positivt til det danske samfund og blive integreret i det.

Samtidig gav det også et billede af, at de imamer og andre, der havde vist sig at have to an-

sigter, og som forsøgte at optrappe konflikten med den arabiske verden, heldigvis ikke repræsenterer det store flertal af herboende muslimer. Rapportens konklusioner viser da også, at imamerne kun har beskednen kontakt med deres trosfæller og dermed ikke spiller nogen afgørende rolle som meningsdannere eller for den sags skyld som talerør.

Kl. 13.45

Der, hvor rapporten i særlig grad afdækker nogle problemer, er i forhold til ligestilling mellem kønnene. Især tyrkiske, pakistanske og irakiske indvandrere mener, at kvindernes deltagelse på arbejdsmarkedet er mindre vigtig. De mener i hvert fald, at det er vigtigst, at mænd finder en plads på arbejdsmarkedet. Det kan selvfølgelig smitte af på opdragelsen af pigerne i disse indvandrerfamilier og måske betyde, at piger og kvinder ikke på samme måde som mændene opmuntres til at tage en uddannelse eller finde sig et job.

Men vi kan også se, at der er en tendens til, at visse indvandrergrupper mener, at det er skadeligt for deres små børn, hvis moren er på arbejdsmarkedet, og det er da ærgerligt, fordi vi netop ved, at morens erhvervsdeltagelse betyder en bedre integration for børnene.

Vi kan også se af rapporten, at efterkommere af indvandrerne i højere grad end deres forældre vil have indflydelse på deres børns valg af ægtefælle og uddannelse. Det er naturligvis helt uacceptabelt. Det skal gøres fuldstændig klart, at det er de unges frie valg, hvem de vil gifte sig med. Det er vigtigt, at netop kønsligestillingen også bliver en del af indvandrenes bevidsthed, og derfor skal der gribes ind over for det, når man erfarer, at kvinderne ikke får samme mulighed som mændene.

Rapporten opfordrer til, at der lokalt laves vejledninger til personalet, så de ved, hvordan de skal tackle forskellige situationer, der strider mod grundlæggende danske værdier. Det synes jeg er en rigtig god idé, for det er selvfølgelig svært at stå som medarbejder og selv skulle finde ud af, hvad man skal gøre i de forskellige situationer, og så nævner rapporten en række situationer, hvor det må være meget rart at have et sæt vejledninger at følge.

Derfor opfordrer vi til, og det ligger også i det forslag til vedtagelse, vi er medforslagsstillere af, at man lokalt får lavet et sæt retningslinjer, vejledninger, så medarbejderne ved, hvordan de skal tackle de her situationer.